

Scénář - Osvobození Sušice

Tým: Laura Svobodová, Veronika Kolářová, Kateřina Kopelentová

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Jiřina Šafářová, Veronika Kohoutová Vlková

Pamětník: Hana Cihlářová

„Nepřestávej...

I když se nedaří, tak někdy bude,

Když se plahočíte do kopce, který se zdá nekonečný,

Když finanční prostředky jsou nízké, dluhy vysoké.

A chcete se smát, ale musíte si povzdychnout,

Když starost, péče Vás tlačí dolů,

Odpočívejte, dokud musíte, ale nikdy nepřestávejte.

Může to být blízko, i když se to zdá daleko,

Vytrvat v boji, i když nejvíce jste zasaženi

Hano, život je zkažený a potřebuje dobré lidi,

Budeš čestná slušná žena a budeš požehnání pro svět.

Prosím napiš mi, kapitán Barney“

Tohle poselství napsal Haně Cihlářové do jejího dívčího památníčku jeden z amerických důstojníků, se kterým se v roce 1945 setkala v Sušici.

Hana se narodila 1934. Když začala 2. světová válka, bylo jí pět let. Živě se jí ale vybavuje vzpomínka, jak její rodiče pod dekami a peřinami poslouchali rozhlasovou stanici „Vysílá Londýn“ a báli se, že je soused-Němec uslyší.

Sama už radši vzpomíná jen na dobré chvíle. Ty nejšťastnější, nejživější vzpomínky jsou na krátký pobyt Američanů v konečně osvobozeném městě. Na to, jak milovali prosté, avšak dobře přidělů a lístku, tolik vzácné buchty s tvarohem.

Hana Cihlářová má i bolestivější vzpomínky. Jedna z nich se týká Evy, sušické udavačky a příznivkyně nacistického Německa, která ale neváhala na konci války obrátit kabát.

„Měli dceru, ona byla teda o dva roky starší než já, ale nebudu o nich říkat špatný věci, ale byl to takový jednoduchý člověk, a kluci prostě

**bylo převrat toho pětátýho, šestýho, pátýho na náměstí, no a ona tam
přišla s trikolorou na klopě, na a ty kluci, to už byli asi o tři, čtyry roky
starší než my, no ty jí to strhli, tu trikoloru a my jsme ji hnali z toho
náměstím jo až sem nahoru, protože to byla vlastně zrádkyně jo, matka
Němka a ona ji tam pošle s trikolorou, při když byla revoluce a to takže
ta křičela a brečela.“**

**„To musím říct, extra dostávali příděly Němci, máslo, a já nevím co
všechno a ta Eva, ona byla hrozná, promiňte já to řeknu, jak ona to
říkala, to by jste žrali ,co to by jste žrali a my jsme s Helou říkali, až
bude po válce, tak si taky namažeme chleba s máslem a na to ten
džem.“**

Po válce Hana Cihlářová zůstala ve své rodné Sušici. Dodnes
lituje, že už nikdy nekontaktovala nikoho z amerických vojáků,
na které si uchovala ty nejkrásnější vzpomínky.

Poselství

**„Buďte hlavně sví a buďte charakterní, a stůjte za pravdou, která
prostě někdy je to krutá ta pravda, že jo, ale stůjte si za svýma
názorama, jo a buďte všichni vždycky sví, a jak říkám, já jsem byla
jedenáctiletá holčina a dodneška, v mejch pětáosmdesáti, pro mě
tyhle ty listy znamenají hrozne moc a ty vzpomínky na ty na ty hodný
lidi a nechávám si to opravdu do konce mého života a vy taky buďte
opravdu čestní charakterní a stůjte si za svýma názorama a ať se vám
v životě daří.“**